

7041 - Зикрҳоро мөхонад, аммо мусибатҳое барои ӯ рух медиҳанд

савол

Марде зикрҳоро доимо мөхонад, бо вучуди ин, ба ӯ чизҳои бад рух медиҳанд. Оё мумкин аст, ки ягон амале зикрҳоро бекор кунад?

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Шояд манзур ин аст, ки ин мард ба баъзе корҳои нописанд воқеъ мешавад, ё баъзе гуноҳонро анҷом медиҳад ва метарсад, ки амалҳои некаш, аз ҷумла зикрҳои ҳаррӯзааш, бекор мешаванд. Аз ин хотир, мо ба ӯ тавсия медиҳем, ки зикрҳо ва вирдҳоро бихонад ва аз амалҳои бад даст бикашад. Некиҳо бадиҳоро аз байн мебаранд. Ҳар гоҳ тавба кунад, Аллоҳ амалҳои бади ӯро нобуд ва амалҳои неки ӯро дучанд менамояд. Ӯ бояд аз раҳмати Аллоҳ ноумед нашавад ва амалҳои солеҳро тарк накунад. Агар манзур чунин бошад, ки ин мард вирдҳоро бардавом мөхонад, аммо бо вучуди ин, баъзе аз балоҳо ва мусибатҳои ҷисмонию молиявӣ ба ӯ рух медиҳанд ва ӯ метарсад, ки зикрҳояш бекор аст, чунки барои ҳифзу ҳимояи ӯ ҳеч таъсире надоранд. Мо ба ӯ мегӯем, ки натарс, зоро мусибатҳову балоҳо ба сари паёмбарон ва солеҳон меомад, аммо он мусибатҳо амалҳои некӯи онро кам намекард ва инчунин маъни онро надорад, ки зикрҳои онҳо пазируфта нашудааст. Балки ин барои баланд бардоштани дараҷаҳояшон ва дучанд кардани подошашон мебошад.